

Sygn. akt VII U 1839/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 października 2016 r. w Warszawie
sprawy A. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

z udziałem zainteresowanego T. Ż.

na skutek odwołania A. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 8 października 2015r. znak: (...) oraz

z dnia 8 października 2015r. znak: (...)

oddala odwołanie.

VII U 1839/15

UZASADNIENIE

A. R. w dniu 17 listopada 2015 r. wniósł odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 8 października 2015 r.,

nr: (...). Zaskarżonej decyzji odwołujący zarzucił naruszenie art. 27 ust. 2 ustawy

z dnia 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców poprzez jego niezastosowanie i tym samym uznanie, że należność z tytułu składki

na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe nie uległa przedawnieniu oraz błąd

w ustaleniach faktycznych mających wpływ na wydaną decyzję polegający na przyjęciu,

że jedyną podstawą do ubezpieczenia T. Ż. była umowa zlecenia, w sytuacji gdy T. Ż. od 1995 r. prowadzi nieustannie własną działalność gospodarczą,

co miało wpływ na naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r.

o systemie ubezpieczeń społecznych i niezastosowanie art. 16 ust. 4 i art. 36 ust. 3 ww. ustawy. Jednocześnie odwołujący na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. wniósł o zmianę decyzji w całości poprzez orzeczenie, że nie jest on

płatnikiem składek w stosunku do T. Ż. oraz, że zobowiązanie wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu należnych składek uległy przedawnieniu. A. R. wniósł również o zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 2-3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w odpowiedzi

na odwołanie z dnia 16 grudnia 2015 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że T. Ż. w okresie od dnia 15 czerwca 1999 r.

do dnia 30 czerwca 2000 r., od dnia 1 sierpnia 2000 r. do dnia 30 września 2000 r., od dnia 1 listopada 2000 r. do dnia 14 czerwca 2001 r. oraz od dnia 1 stycznia 2005 r. zgłosił prowadzenie działalności gospodarczej. Oddział podniósł, że z informacji uzyskanej z Urzędu Skarbowego W. wynika, że T. Ż. jako osoba prowadząca działalność gospodarczą od dnia 20 stycznia 1995 r., zgłosił jej zawieszenie w okresach od dnia 1 lipca 2000 r. do dnia 31 lipca 2000 r., od dnia 15 czerwca 2001 r. do dnia 11 maja 2004 r. oraz od dnia 18 lipca 2004 r. do dnia 6 sierpnia 2004 r. W związku z powyższym organ rentowy decyzjami z dnia 8 października 2015 r. stwierdził, że T. Ż. jako osoba wykonująca umowę agencyjną, umowę zlecenia lub umowę o świadczenie usług u płatnika składek A. R. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 1 lutego 2003 r. do dnia 30 września

2003 r. oraz stwierdzono również wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie rentowe, wypadkowe i zdrowotne za okres od marca 2003 r. do września 2003 r. Jednocześnie w ocenie organu rentowego przedmiotem sporu jest podleganie ubezpieczeniom społecznym, które nie ulega przedawnieniu (k. 15-16 a. s.).

Sąd w postanowieniu z dnia 11 lutego 2016 r. na podstawie art. 477¹¹ k.p.c. zawiadomił T. Ż. o toczącym się postępowaniu i poinformował o możliwości przystąpienia do sprawy w charakterze zainteresowanego (k. 26 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zgodnie z Centralną Ewidencją i Informacją o Działalności Gospodarczej T. Ż. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w W. w zakresie taksówek osobowych od dnia 28 stycznia 1995 r. (k. 5-6 a. s. i k. 37 akt ZUS).

Zgodnie z pismem Naczelnika Urzędu Skarbowego W.-P. z dnia 7 maja 2015 r. T. Ż., który prowadzi swoją działalność gospodarczą od dnia 20 stycznia 1995 r., dokonał jej zawieszenia w okresach od dnia 1 lipca 2000 r. do dnia 31 lipca 2000 r., od dnia 15 czerwca 2001 r. do dnia 11 maja 2004 r. oraz od dnia 18 lipca 2004 r. do dnia 6 sierpnia 2004 r. (k. 27 akt ZUS).

Jak wynika z raportu analizy konta, T. Ż. był zgłoszony u płatnika składek A. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w okresie od marca 2003 r. do września 2003 r. oraz podlegał tylko i wyłącznie ubezpieczeniu zdrowotnemu (k. 49 akt ZUS).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w oparciu o własne ustalenia wydał zaskarżoną decyzję z dnia 8 października 2015 r., nr: (...)

na podstawie art. 83 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 13 pkt 2, art. 38 i art. 68 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy stwierdził, że T. Ż. jest osobą wykonującą umowę agencyjną, umowę zlecenia lub umowę o świadczenie usług i praca wykonywana w siedzibie lub w miejscu prowadzenia działalności zleceniodawcy u płatnika składek A. R. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 1 lutego 2003 r. do dnia 30 września 2003 r. Organ rentowy podniósł, że analiza posiadanej dokumentacji wykazała, iż T. Ż. od dnia 1 lutego 2003 r. do dnia 30 września 2003 r. został zgłoszony wyłącznie do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz płatnika A. R.. Wobec powyższego

w ocenie organu rentowego zainteresowany od dnia 1 lutego 2003 r. do dnia 30 września 2003 r. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz odwołującego się (k. 5-7 akt ZUS).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wydał także decyzję z dnia 8 października 2015 r., nr: (...) na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 18 ust. 3, art. 20 ust. 1, art. 38 i art. 68 ust. 1 pkt 1c ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz na podstawie art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Organ rentowy stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia T. Ż. podlegającego ubezpieczeniom u płatnika składek A. R. wynosi za:

- ubezpieczenie emerytalne i rentowe za okres od marca 2003 r. do sierpnia 2003 r. 3582,17 złotych oraz we wrześniu 2003 r. 2985,11 złotych;

- ubezpieczenie wypadkowe za okres od marca 2003 r. do sierpnia 2003 r. 3582,17 złotych oraz we wrześniu 2003 r. 2985,11 złotych;

- ubezpieczenie zdrowotne za okres od marca 2003 r. do sierpnia 2003 r. 2999,71 złotych oraz we wrześniu 2003 r. 2499,73 złotych.

Organ rentowy wobec wydania poprzedniej decyzji, opierając się o przepisy prawa, przyjął do podstawy naliczania składek na ubezpieczenie społeczne kwoty przychodu wskazane przez płatnika w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne w raportach (...) za okres od marca 2003 r. do września 2003 r. (k. 9-11 akt ZUS).

Zainteresowany był zatrudniony u odwołującego na podstawie umowy zlecenia w charakterze koordynatora ds. kierowców z związku z prowadzeniem przez niego działalności gospodarczej. Strony stosunku pracy współpracują ze sobą do chwili obecnej. A. R. aktualnie wniósł swoje przedsiębiorstwo do spółki komandytowej, w której T. Ż. jest dyrektorem ds. kierowców. Zainteresowany nie informował pracodawcy o fakcie zawieszenia swojej działalności gospodarczej i nie pamiętał, w których okresach czasu zawieszał przedmiotową działalność (zeznania odwołującego i zainteresowanego, k. 74-75 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Sąd uznał również za wiarygodne zeznania odwołującego i zainteresowanego, gdyż ich treść korelowała wzajemnie z dokumentami zgromadzonymi w aktach niniejszej sprawy.

W związku z tym Sąd uznał materiał dowodowy za wystarczający do rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. R. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział z dnia 8 października 2015 r., nr: (...) oraz z dnia 8 października 2015 r., nr: (...) jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Przedmiotem sporu nie były ustalenia stanu faktycznego, gdyż strony procesu nie kwestionowały w żaden sposób ustaleń dokonanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Oś sporu w toczącym się procesie wyznaczało rozważenie, czy organ rentowy zasadnie wydał zaskarżone decyzje w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.

I tak zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 j. t.) zwanej dalej „ustawą”, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8

i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej "zleceniobiorcami", oraz osobami z nimi współpracującymi, z zastrzeżeniem ust. 4;

W myśl art. 12 ust. 1 ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Jak stanowi art. 9 ust. 4a ustawy, osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, mające ustalone prawo do emerytury lub renty podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli równocześnie nie pozostają w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 2c i 4b.

W świetle art. 36 ust. 1, 2, 4 i 11 ustawy, każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-4, 6-9b, 11, 12, 18a-22, ust. 2, 2a i 2d, duchownych będących członkami zakonów lub klasztorów oraz osób współpracujących, o których mowa w art. 8 ust. 11, należy do płatnika składek. Zgłoszeń, o których mowa w ust. 2 i 3, dokonuje się w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia, z zastrzeżeniem ust. 4a, 5, 5a i 9a. Każda osoba, w stosunku do której wygasł tytuł do ubezpieczeń społecznych, podlega wyrejestrowaniu z tych ubezpieczeń. Zgłoszenie wyrejestrowania płatnik składek jest zobowiązany złożyć w terminie 7 dni od daty zaistnienia tego faktu, z zastrzeżeniem ust. 12 i 14. Przepisy ust. 2, 3 i 9 stosuje się odpowiednio.

Sąd zważył, że zaprezentowane powyżej przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jasno i wyraziście wskazują na krąg osób, które mają obowiązek podlegać obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania pracy. Przy niekwestionowanym stanie faktycznym przez strony procesu, Sąd ustalił, że w spornym okresie czasu zainteresowany świadczył pracę na rzecz odwołującego w ramach umowy zlecenia i podlegał jedynie ubezpieczeniu zdrowotnemu. Należy wskazać, że w okresie od marca do września 2003 r. zainteresowany nie prowadził działalności gospodarczej, którą miał w tym czasie zawieszoną. Powyższą okoliczność potwierdził w piśmie Naczelnik Urzędu Skarbowego W.-P. z dnia 7 maja 2015 r., która została przekazana organowi rentowemu na etapie prowadzenia postępowania wyjaśniającego. Sąd nadał przedmiotowej informacji walor wiarygodności wobec niekwestionowania w żadnym aspekcie jej treści przez odwołującego i zainteresowanego. W ocenie Sądu Zakład Ubezpieczeń Społecznych udowodnił w toku postępowania za pomocą dostępnych środków dowodowych, że w gruncie rzeczy T. Ż. nie prowadził działalności gospodarczej w okresie świadczenia pracy na rzecz odwołującego od marca 2003 r. do września 2003 r. „Podstawowym skutkiem uznania osoby wskazanej w art. 8 ust. 2a u.s.u.s. za pracownika, jest objęcie jej obowiązkowymi ubezpieczeniami: emerytalno-rentowym, chorobowym i wypadkowym, tak jak pracownika na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 u.s.u.s. W związku z tym osoba ta podlega obowiązkowi zgłoszenia z tego tytułu do wymienionych ubezpieczeń społecznych. Obowiązek ten obciąża płatnika składek zgodnie z art. 36 ust. 1 i 2 u.s.u.s. Skoro zatem płatnik składek nie dopełnił tego obowiązku, to organ rentowy w trybie art. 83 § 1 pkt 1 u.s.u.s. w pierwszej kolejności powinien wydać decyzję o objęciu zainteresowanego obowiązkiem ubezpieczenia społecznego u tego płatnika składek, tak jak pracownika z tytułu umowy zlecenia zawartej przez niego z osobą trzecią, a świadczonej w istocie na rzecz swojego pracodawcy.” (wyrok Sądu Apelacyjnego

w Rzeszowie z dnia 18 czerwca 2013 r., sygn. akt III AUa 410/13) Zdaniem Sądu organ rentowy prawidłowo zastosował obowiązujące przepisy prawa i objął ubezpieczeniami społecznymi zainteresowanego w związku z wykonywaniem wyłącznie pracy z tytułu umowy zlecenia na rzecz odwołującego.

Na marginesie rozważań prawnych Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że decyzja wydana przez organ rentowy ustalająca okresy podlegania ubezpieczeniom społecznym dla zainteresowanego nie może być objęta przedawnieniem, gdyż nie odnosi się w swojej sferze bezpośrednio do zobowiązań składkowych. W związku z powyższym dopiero na tle niniejszego wyroku Sądu organ rentowy winien będzie przeprowadzić stosowną analizę dotyczącą należności z tytułu składek obciążających odwołującego, jak również zobowiązany będzie rozważyć ewentualne kwestię ich przedawnienia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Zarządzenie: (...)

(...)